

c/o Danske Regioner
Dampfærgevej 22, Postbox 2593, 2100 København Ø
Tlf. 35 29 81 00

OK-Nyt – Løn nr. 013-11

Afgørelse fra Arbejdsretten vedr. bagvagsordning ved døgninstitutionerne Egely og Kastaniely

Arbejdsretten har frifundet Regionernes Lønnings- og Takstnævn for Region Syddanmark i en sag om tilbagebetaling af honorering til afdelingsledere ved institutionerne Egely og Kastaniely for udført ”bagvagt”.

Sagen handler om, hvorvidt afdelingslederne på de to døgninstitutioner i perioden 2004-2008 burde have været særskilt honoreret for rådighedstjeneste efter § 18 i Aftale vedrørende arbejdstid og rådighedstjeneste for pædagogisk personale ved døgninstitutioner m.v. indgået mellem RLTN og SL.

Arbejdsretten fandt, at der ikke i det konkrete tilfælde var tale om en forpligtende rådighedsvagtordning, som derfor ikke skulle honoreres særskilt. Retten påpegede endvidere, at bagvagten måtte anses for en særlig tjeneste, der ikke var nærmere beskrevet i parternes arbejdstidsaftale, hvorfor spørgsmålet om en evt. særskilt honorering naturligt kunne have været gjort til genstand for forhandling mellem de lokale parter.

Afgørelse fra Arbejdsrettens retsbog er vedlagt.

Med venlig hilsen

Lotte Pedersen

Bo Kristensen

17-08-2011

Sag.nr.: 09/2792

Dokumentnr. 36016/11

Sagsbehandler

Bo Kristensen

Tel. 35298186

Email: Bkr@regioner.dk

**Udskrift
af
Arbejdsrettens retsbog**

Den 20. juni 2011 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

Sag nr. A2010.0393:

Landsorganisationen i Danmark

for

Socialpædagogernes Landsforbund

mod

Regionernes Lønnings- og Takstnævn
c/o Danske Regioner

for

Region Syddanmark

i hvilken sag der sidst blev holdt retsmøde den 16. maj 2011.

Retten beklædtes af næstformand, fhv. retspræsident Niels Waage.

Ingen var tilsagt eller mødt.

Der blev i medfør af arbejdsretslovens § 16, stk. 3, 2. pkt. truffet følgende

"A f g ø r e l s e:

Sagen handler om, hvorvidt afdelingslederne på de to døgninstitutioner, Kastaniely og Egely, i perioden 2004-2008 burde have været særskilt honoreret for rådighedstjeneste efter § 18 i parternes aftale vedrørende arbejdstid og rådighedstjeneste for pædagogisk personale ved døgninstitutioner m.v. (sagens bilag A, i det følgende betegnet "arbejdstidsaftalen")

Klageren, Landsorganisationen i Danmark for Socialpædagogernes Landsforbund har nedlagt påstand om, at indklagede skal betale kr. 4.098.474 med tillæg af sædvanlig procesrente fra de enkelte ydelser forfaldstid, og til betaling sker, og om at indklagede herudover skal betale en efter rettens skøn fastsat bod.

Indklagede Regionernes Lønnings- og Takstnævn for Region Syddanmark har nedlagt påstand principalt om frifindelse, subsidiært om frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået af klageren.

Klageren har gjort gældende, at et antal afdelingsledere på de to førnævnte institutioner i perioden 2004-2008 har udført rådighedstjeneste fra bolig som beskrevet i arbejdstidsaftalens § 18 uden at have modtaget det vederlag herfor, der fremgår af arbejdstidsaftalens § 18, stk. 2.

Indklagede har i første række gjort gældende, at den i sagen omtvistede vagtordning ikke har haft karakter af en rådighedstjeneste som beskrevet i arbejdstidsaftalens § 18, stk. 2.

Klagerne har opgjort de enkelte afdelingslederes krav således:

Vedr. Kastaniely:

██████████ 1. februar 2004 – 31. august 2008. kr. 1.200.000

██████████ 1. april 2005 – 31. august 2008 kr. 610.000

██████████ 1. september 2005 – 31. august 2008 kr. 328.000

██████████ 1. januar 2006 – 31. august 2008 kr. 304.000

Vedr. Egely:

██████████ 2005-2006 kr. 391.652

██████████ 2007-2008 kr. 264.591

██████████ dec. 2004-februar 2008 kr. 1.000.231.

Det er ubestridt, at de pågældende afdelingsledere deltog i en vagtordning i den periode, for hvilken klageren kræver dem honoreret. Vagtordningen er efter det oplyste på begge institutioner konsekvent blevet betegnet som en "bagvagsordning". Sagens problem er, om denne bagvagsordning skal anses som en rådighedsvagt som beskrevet i arbejdstidsaftalens § 3 og § 18.

Særligt Vedr. "Kastaniely":

Bagvagsfunktionen er beskrevet således af forstander Bente Madsen i sagens bilag B:

"Bagvagtfunktionen

Hvornår kan bagvagten kontaktes:

Når en ung har forladt institutionen.

Når en ung har været udsat for vold fra en anden beboer.

Når et personale har været udsat for vold og trusler.

Når en afdeling er under pres pga. af vold og trusler fra en større del af beboergruppen.

Hvis en ung kommer alvorlig til skade.

Hvis et personale kommer til skade.

Hvis afdelingen brænder.

Hvis afdelingens bus forulykker i trafikken.

Hvornår kan bagvagten ikke kontaktes:

Når en kollega sygemelder sig på ens vagt.

Når der skal indkaldes vikarer i forbindelse med sygemeldinger der tilgår afdelingen i løbet af en vagt.

Når et personale ønsker ferie eller afspadsering i fremtiden.

Hvis der opstår problemer der hører til almindeligheder.

Hvis der mangler penge i kontantkassen, mad i køleskabet m.m.

Hvis der sker skader på busserne eller bygningerne som ikke kræver omgående håndværkmæssig bistand.

Bagvagtfunktionen er en serviceordning i forbindelse med akutte problemer som ydes af afdelingslederne på skift i deres fritid.

Med afsæt i at ledelsen altid er klar til at afhjælpe krisesituationer døgnet rundt og aldrig efter min bedste opfattelse har svigtet i givne situationer bedes overstående efterleves med respekt for at ledelse ligeså har brug for fritid".

Af et referat af en forhandling den 16. april 2009, der er underskrevet af repræsentanter for SL og Region Syddanmark (sagens bilag D) fremgår bl. a.:

Regionens konklusion

Vi er enige med SL i, at der har været tale om en rådighedsvagtsordning - dog ikke omfattende så mange timer som anført af SL

Der er indgået aftale om hvorledes rådighedsvagterne afvikles.

Opkald m.v. er honoreret med overarbejde efter gældende regler.

Vores påstand er, at de udførte rådighedstimer er afspadserede, idet afdelingslederne - som selv planlægger - kunne komme og gå, som de ønskede, Institutionslederen er vidende om, at dette er sket i stort omfang, hvilket hun har fuld tillid skete ud fra de indgåede aftaler herom.

SL er ikke enig i, at der er indgået aftale om hvorledes rådighedsvagterne afvikles."

LO anmodede om fællesmøde om SLs krav ved skrivelse af 20. oktober 2009.

Fællesmøde blev afholdt den 21. januar 2010. Af fællesmødereferatet fremgår

"Den konkrete anledning til fællesmødet dags dato var en uoverensstemmelse opstået mellem SL og Region Syddanmark vedr. rådighedsvagter for fire afdelingsledere på institutionen Kastaniely. LO har påstået brud på § 18 i "Aftale vedrørende arbejdstid og rådighedstjeneste for pædagogisk personale ved døgninstitutioner" som følge af påstået manglende honorering for rådighedsvagter for de fire afdelingsledere.

Fællesmødet afholdes i forlængelse af forhandling afholdt mellem ledelsen på institutionen Kastaniely. Region Syddanmark og SLs lokale kreds.

RLTN anførte:

1. At de i sagen omhandlende afdelingsledere har haft til opgave at planlægge og registrere arbejdstiden for medarbejdere og for sig selv, dette i henhold til såvel arbejdstidsreglerne på området samt arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn.

2. At udførelse af rådighedsvagter for de i sagen omhandlede afdelingsledere ville forudsætte, at rådighedsvagterne var indarbejdet i arbejds- og arbejdstidsplanerne med den værdi de har efter arbejdstidsreglerne. De af LO påståede rådighedsvagter fremgår ikke af institutionens arbejds- og arbejdstidsplaner for perioden.

3. At de i sagen omhandlede afdelingsledere har kunnet planlægge deres egen arbejdstid, herunder planlægge afspadsring, hvorfor det som udgangspunkt må gøre sig gældende, at eventuelt opsparede timer er afviklet i form af afspadsring.

4. At kravene vedr. honorering for rådighedstjeneste burde have været fremsat på et tidligere tidspunkt. Det forudsættes, at afdelingslederne, som følge af deres ansvar for vagtplanlægningen på institutionens afdelinger, har kendskab til de gældende arbejdstidsregler, hvorfor eventuelle uoverensstemmelser i forhold til egen arbejdstid burde fremsættes straks.

5. At de af referat af 16. april 2009 anførte krav, for så vidt angår perioden december 2004 til sagen rejstes af afdelingslederne i april 2007 må anses for bortfaldet allerede som følge af passivitet.

LO anførte:

LO fastholdt klagen i sin helhed og tog forbehold for det af RLTN anførte.

Sagen blev forhandlet, og der kunne ikke opnås enighed parterne imellem.”

Forklaringer:

■■■■ har forklaret bl. a., at hun i vinteren 2005/2006 var ansat i et vikariat på Kastaniely. Fra 1. januar 2006 til 30. november 2008 var hun ansat som afdelingsleder. ■■■■ var leder for ca. 10 medarbejdere og et varierende antal vikarer. Afdelingslederne varetog bl. a. personaleledelse i forhold til afdelingens ansatte. Hendes arbejdstid var fastsat af ledelsen. ■■■■ arbejdede typisk fra 8-16 hver dag bortset fra fredag, hvor arbejdet blev udført i tidsrummet 8-13. ■■■■ havde været ude for, at ledelsen pålagde hende ekstraarbejde. Typisk bestod ekstraarbejdet i opgaver forbundet med arrangementer for beboerne og disses familier og lignende. Dette blev altid udbetalt som overarbejde. ■■■■ har ikke gjort brug af at afspadsere.

Det var afdelingsledernes opgave at sikre bemanningen om aftenen og i weekenderne mv. Hvis ikke der kunne findes vikarer, måtte man selv træde til. Hvis der var situationer på afdelingen, hvor der var vold eller magtanvendelse, måtte afdelingslederen møde på arbejde. Der kunne være alt mellem 0 og 10 telefonopkald under en bagvagt. Telefonopkaldene drejede sig typisk om sygemeldinger, problemer med beboerne og lign.

■■■■ mødte i sin ansættelsestid 4 gange som følge af opkald fra institutionen og modtog særskilt betaling for udførelsen af disse opgaver.

■■■■ var med i bagvagsordningen fra starten af sin ansættelse som afdelingsleder, og bagvagsordningen havde eksisteret, før hun blev ansat. Der blev udarbejdet lister, hvorefter en afdelingsleder typisk havde bagvagt hver 5. uge. På listerne blev der anført telefonnumre på afdelingslederne. Listerne var hængt op over alt på institutionen. De øvrige afdelingsledere forklarede ■■■■ at bagvagterne indebar, at man skulle stå til rådighed. ■■■■ mindes ikke, at

ledelsen nogen sinde skulle have fortalt hende, at bagvagten indebar nogen pligt til at møde op på institutionen. [redacted] gjorde bare det samme som de øvrige afdelingsledere.

[redacted] havde altid sin telefon tændt og måtte altid tage hensyn til muligheden for at blive tilkaldt, f. eks. således, at hun måtte være tilbageholdende med at drikke alkohol, hvis hun deltog i en familiefest, når hun havde bagvagt. Der var ingen aftale om, at forstanderen eller dennes stedfortrædere tog over, hvis ingen af de øvrige ansatte kunne udføre en opgave uden for almindelige arbejdstid, og der var ingen aftale om, at forstanderen overtog bagvagtsfunktionen efter kl. 22.

Ved sygdom bad ledelsen de øvrige afdelingsledere om, at de fandt en alternativ bagvagt.

I januar eller februar 2007 drøftede afdelingslederne bagvagsordningen med SL, som meddelte, at afdelingslederne måtte prøve internt at nå frem til en aftale med institutionens ledelse herom. Herefter afholdt man et møde med viceforstanderen, Kim Rifsdal, men man kunne ikke nå til enighed om, hvorledes man skulle opfatte bagvagsordningen.

Der blev herefter udarbejdet to forslag fra ledelsens side. Afdelingslederne valgte det ene under den forudsætning, at man skulle drøfte en endelig løsning senere gældende for 2009. Man kontaktede ikke SL i den forbindelse.

Da udmeldingen fra ledelsen i sensommeren/efteråret 2008 vedrørende bagvagsordningen ikke var tilfredsstillende, kontaktede afdelingslederne på ny SL.

I august 2008 blev [redacted] og øvrige afdelingsledere fritaget for bagvagsordningen og Bente Madsen og Kim Rifsdal overtog herefter bagvagsordningen fuldstændigt.

Bente Madsen (BM) har forklaret, at hun har været forstander på Kastaniely siden 1998. Institutionen består på nuværende tidspunkt af 7 afdelinger og en skole. Der er ca. 120 ansatte.

Bagvagsordningen blev varetaget af afdelingslederne samt en række projektledere. Før 2006 var det BM, der som forstander tog sig af eventuelle opkald uden for almindelig arbejdstid. I 2006 kontaktede afdelingslederne BM med henblik på at der blev etableret en ordning, hvorefter afdelingslederne skulle stå for telefonvagtordningen. Efter afdelingsledernes opfattelse ville dette give disse en højere grad af autoritet i forhold til det øvrige personale.

Bagvagsordningen indebar, at man tog sin telefon og tog imod besked. Det at have bagvagt indebar bestemt ingen forpligtelse til at møde op på institutionen. Noget sådant har hun heller aldrig krævet. Efter kl. 22 gik bagvagtsfunktionen over til hende eller viceforstanderen Kim Rifsdal, og hun har aldrig krævet eller forventet, at afdelingslederne skulle være til rådighed ved telefonerne efter kl. 22. Det var Kim Rifsdal, der sikrede, at der blev udarbejdet bagvagsplaner. Afdelingslederne og ledelsen mødtes hver 14. dag. Endvidere var der ingen bagvagtsfunktion i weekenden.

Der var mange opkald til bagvagsordningen. Derfor udstedte ledelsen i samråd med afdelingslederne en liste over, hvad bagvagsordningen skulle bruges til (sagens bilag B). Der var ikke råd til, at bagvagsordningen blev brugt så meget som det var tilfældet, idet afdelingslederne blev honoreret særskilt, hver gang de blev kontaktet.

I april 2007 meddelte afdelingslederne, at de vil have 100.000 kr. om året i tillæg for at deltage i bagvagsordningen. Hun tog en drøftelse med Danske Regioner, idet hun ikke så nogen som helst muligheder for at imødekomme dette krav. Derfor fremlagde hun en alternativ løsning, som dog blev afvist af afdelingslederne. BM mener, at hun havde nogle drøftelser med SL omkring starten af 2008. Hun stoppede bagvagsordningen i august 2008.

Kims Rifsdal (KM) har forklaret, at han har arbejdet på Kastaniely siden 1998, siden 2004 som stedfortræder for forstanderen.

KM havde selv arbejdet som afdelingsleder og mener at han selv styrede, hvornår han stod til rådighed og hvornår han ikke stod til rådighed.

I 2007 blev KM mødt med krav fra afdelingslederne om et tillæg for bagvagsordningen. KM sagde til afdelingslederne, at de "ville have en Ferrari, men han kunne alene tilbyde en trehjulet cykel". KM kunne ikke blive enige med afdelingslederne.

Det var afdelingslederne, der lavede vagtskemaer og KM er af den klare opfattelse, at afdelingslederne kendte til såvel overenskomsten som de arbejdstidsregler, der gælder for området.

Der var rådighedstjeneste fra vagtværelset på institutionen og afdelingslederne vidste også, at assistenterne kørte med rådighed fra eget hjem. Det var afdelingslederne, der planlagde disse rådighedsvagter.

Det var ham, der sikrede, at vagtlisterne var udarbejdet og til rådighed for personalet.

Han har aldrig hørt om, at afdelingslederne skulle indrette deres tilværelse på at stå fuldt ud til rådighed. Kim Rifsdal havde nærmest det modsatte indtryk.

Faglig konsulent Bjarne Skygge Nielsen (BSN), SL Lillebælt har forklaret bl. a., at der ikke var indgået arbejdstidsaftaler for afdelingslederne på Kastaniely eller Egely, der fraveg overenskomsten. .

Da man i SL Lillebælt hørte om sagen, kontaktede man arbejdsgiver med henblik på en drøftelse. Selvom man holdt møde i april 2009, svarede arbejdsgiver først i august 2009. BSN mente man havde rykket en del gange for svaret.

BSN har svært ved at forestille sig, at man fra forbundets side havde henvist afdelingslederne på Kastaniely til at klare problemerne omkring rådighedstjeneste lokalt som forklaret af ~~_____~~ idet fagforbundet allerede i 2006/2007 havde fokus på aflønning og rådighedsreglerne.

Vedr. Egely:

LO anmodede om fællesmøde om SLs krav ved skrivelse af 20. oktober 2009.

Fællesmøde blev afholdt den 21. januar 2010. Fællesmødereferatet svarer i det væsentlige referatet af fællesmødet vedr., Kastaniely, idet det dog ikke indeholdt et afsnit svarende til afsnit 3 under det af RLTN anførte.

Forklaringer

■■■■ har forklaret, at hun fra 1. december 2004 var ansat som afdelingsleder på Egely. ■■■■ havde ansvaret for ca. 30 medarbejdere og 15 beboere. Bagvagsordningen var en form for kutyme, hvorefter afdelingslederne mødte ind i særlige situationer, eksempelvis ved vold og rømning.

Der lå en mobiltelefon til vidnet, da hun startede i sin stilling som afdelingsleder. I starten delte hun sin bagvagt med den daværende forstander. De aftalte sig frem, således at en af dem altid kunne træffes.

I 2005 startede en ny afdelingsleder, ■■■■, der foreslog, at han og ■■■■ skulle dele bagvagten, dog således at man fortsat kunne regne med forstandernes bistand.

I forbindelse med senere personaleændringer blev bagvagten fordelt mellem de afdelingsledere, der var ansat.

For ■■■■ og hendes familie betød bagvagterne, at der skulle tages en række hensyn, således at hun hele tiden kunne træffes på telefonen.

Normalt ville hun blive kontaktet 1-5 gange om ugen. De fleste henvendelser kunne dog klares telefonisk. Hun mindes ikke, at ledelsen på noget tidspunkt havde krævet, at man skulle møde på arbejde under en bagvagt, men det forventedes efter ■■■■ opfattelse, at man tog telefonen, hvis der blev ringet fra Egely.

■■■■ begyndte med tiden at registrere al den tid hun brugte og fik betaling herfor. Overarbejdsbetalingen blev så stor, at ■■■■ og forstanderen drøftede, hvordan man kunne nedbringe overarbejdet.

I starten af 2007 blev ansat en ny afdelingsleder, der rejste spørgsmålet om honorering for bagvagterne. Omkring maj 2007 hørte man andre afdelingsleder på andre institutioner om deres eventuelle lønsammensætning.

Afdelingslederne foreslog ledelsen på Egely, at man fik et årligt tillæg på 26.000 kr. for bagvagsordningen. Ledelsen på Egely kontaktede herefter SL. I oktober 2008 blev bagvagsordningen ændret således, at der altid var en afdelingsleder til stede på Egely og således at forstanderen havde bagvagten alle nætter.

Jacob Arnstrup (JA) har forklaret bl. a., at han var forstander på Egely fra 2004 til midten af 2006.

Rådighedsvagter udførtes som sovevagter på institutionen. Man benyttede sig yderst sjældent af rådighedsvagter fra eget hjem.

Vagtplanerne blev udarbejdet af afdelingslederne. Der lå ikke noget i bagvagsordningen om, at man ikke kunne deltage i fester eller drikke alkohol.

På et tidspunkt tog man en drøftelse om omfanget af overarbejde. Dette skulle nedbringes, da man ikke havde råd til at fortsætte med de store udgifter hertil.

Bagvagterne blev delt mellem afdelingsleder og JA og afdelingslederne blev særskilt honoreret for det overarbejde, som bagvagsordningen medførte.

Flemming Pommer (FP) har forklaret, at han overtog posten som forstander for Egely fra Jacob Arnstrup i 2006.

Den bagvagsordning, der var etableret for afdelingsledernes vedkommende, bestod i, at man skulle tage telefonen, men der var ingen forpligtelse til at møde op på institutionen. Omfanget af overarbejdsbetalingen til afdelingsleder [REDACTED] var overraskende stort. Der var tale om ekstrabetaling på 50-100 pct. oven i den almindelige løn, og dette var uholdbart,

Der var situationer, hvor afdelingslederne mødte op uden for arbejdstid, men det var alene som følge af afdelingslederens egen vurdering af, at dette var hensigtsmæssigt, og det var yderst sjældent.

Retsformandens bemærkninger og konklusion:

Indledningsvis bemærkes, at der ikke er forelagt Arbejdsretten nærmere oplysninger omkring tilblivelsen af arbejdstidsaftalen. Jeg har derfor ikke haft andet grundlag for en nærmere fortolkning af arbejdstidsaftalen end dens ordlyd.

Klagerne har gjort gældende, at de afdelingsledere, der er omfattet af sagen, har haft krav på honorering af den vagttjeneste, de har udført, efter §§ 18 og 19 i arbejdstidsaftalen.

§ 3 i arbejdstidsaftalen er sålydende:

"TJENESTETYPER

Tjenester kan tilrettelægges som:

- a) Normaltjeneste, dvs. en forud fastlagt tjeneste med effektivt arbejde, jf. § 8.
- b) Rådighedstjeneste fra vagtværelse, hvor den ansatte opholder sig på Institutionen og kan tilkaldes til effektivt arbejde, jf. §§ 17 og 19. Kan kun tilrettelægges i forlængelse af normaltjeneste.
- c) Rådighedstjeneste fra bolig, hvor den ansatte kan tilkaldes til effektivt arbejde på institutionen, jf. §§ 18 og 19. Kan kun tilrettelægges i forlængelse af normaltjeneste.
- d) ..."

§§ 18 og 19 i arbejdstidsaftalen er sålydende:

"RÅDIGHEDSTJENESTE FRA BOLIG

Stk. 1. I forlængelse af normaltjeneste, jf. § 8, kan de ansatte pålægges rådighedstjeneste fra bopæl.

Stk. 2. Rådighedstjeneste fra bopæl indgår i den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid med 1 times rådighedstjeneste = 1/3 time.

Stk. 3...

§ 19 TILKALD TIL EFFEKTIV TJENESTE

Stk. 1. Under rådighedstjeneste har de ansatte pligt til at give møde omgående efter tilkaldelse.

Stk. 2..."

Jeg lægger herefter til, grund, at de bestemmelser i arbejdstidsaftalen, som klageren baserer sit krav på, regulerer en ordning, hvorefter den ansatte har *pligt til at give møde til effektivt arbejde på institutionen efter tilkald*.

Der er ikke under bevisførelsen fremkommet oplysninger, der taler for, at den bagvagsordning, der er omtvistet i nærværende sag, har haft en sådan karakter.

Det fremgår af den beskrivelse af bagvagsordningen på Kastaniely, der fremgår af bilag B, og som klageren ikke har gjort indsigelse imod, at der var tale om en ordning, hvorefter afdelingslederne kunne *kontaktes* i deres fritid af ansatte i institutionen, der var afdelingsledernes underordnede personale, i situationer, hvor personalet havde behov for hjælp og vejledning.

Det kan lægges til grund, at en henvendelse fra personalet undertiden førte til, at en afdelingsleder mødte op i institutionen, fordi afdelingslederen anså dette for hensigtsmæssigt eller måske ligefrem nødvendigt, for at en opstået situation kunne håndteres. Dette forhold ses imidlertid ikke at kunne bevirke, at afdelingslederne var undergivet en *forpligtelse* til at stå til rådighed for "tilkald til effektivt arbejde på institutionen".

Det må ligge i over- og underordningsforholdet på arbejdspladsen, at alene afdelingsledernes overordnede, dvs. forstanderen eller viceforstanderen havde kompetence til beordre afdelingslederne til at udføre et bestemt arbejde. Det kan derfor ikke antages, at det personale, der var underordnet afdelingslederne, kunne "tilkalde" afdelingslederne til "effektivt arbejde på institutionen". Når en afdelingsleder indfandt sig på institutionen efter at være kontaktet af en (underordnet) ansat, var det således ikke, fordi nogen havde "tilkaldt" afdelingslederen, men fordi afdelingslederens efter sin egen selvstændige vurdering havde fundet dette hensigtsmæssigt eller nødvendigt.

Såfremt afdelingslederen i en given situation havde undladt at efterkomme en opfordring fra en ansat om at indfinde sig på institutionen, ville dette således ikke kunne være anset som en tilsidesættelse af afdelingslederens forpligtelser *i henhold til bagvagsordningen*.

Det bemærkes herved, at såvel forstander Benta Madsen (Kastaniely) som forstander Flemming Pommer har forklaret, at bagvagsordningen ikke indebar nogen pligt for afdelingslederne til at møde op i institutionen, og at såvel afdelingsleder [redacted] (Kastaniely) som afdelingsleder [redacted] (Egely) har forklaret, at de ikke har nogen erindring om, at ledelsen på noget tidspunkt skulle have krævet, at man skulle møde på arbejde under en bagvagt.

Det findes ikke at kunne føre til andet resultat, at repræsentanter for region Syddanmark ifølge referatet af mødet vedr. Kastaniely den 16. april 2009 erklærede sig enige med SL i, at der har

været tale om "en rådighedsvagsordning", idet indklagede ikke hermed ses at have afgivet en bindende erklæring om, at bagvagsordningen var omfattet af arbejdsaftalens § 3 eller §§ 18 og 19.

Som sagen foreligger oplyst må bagvagsordningen herefter anses som en særlig tjeneste, som ikke har været nærmere beskrevet i parternes overenskomstforhold, hvorfor spørgsmålet om en evt. særskilt honorering naturligt kunne være gjort genstand for forhandling mellem parterne. Sådan synes afdelingslederne da også selv at have opfattet forholdet, idet det fremgår af forklaringerne, at de på begge institutioner. - inden nærværende arbejdsretssag blev rejst - stillede krav om særlig vederlæggelse for bagvagsfunktionen *uden* at henvise til de bestemmelser i overenskomsten, som klageren har baseret sit krav på under denne sag.

Som følge af det anførte anser jeg ikke bagvagsordningen for omfattet af arbejdstidsaftalens § 3, jf. §§ 18 og 19,

Allerede af den grund

b e s t e m m e s:

Indklagede Regionernes Lønnings- og Takstnævn for Region Syddanmark frifindes".

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Niels Waage